

get inde derpaa ved Finanslovens første Behandling, og det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har jo desuden allerede givet den ærede Ordfører Tilsvær, saa jeg skal ikke meget ind derpaa. Den ærede Ordfører henviste til den overordentlige Stigning i Indtægterne, som har fundet Sted i Aarene fra 1896—97 til 1906—07, og som beløber sig til 22½ Mill. Kr. Jeg skal ikke nægte, at det er en meget stor Stigning af Indtægterne. Ved at kaste et Blik paa de foregaaende 10 Aars Statsregnskaber har jeg ved et løst Øjekast faaet ud af dem, at Indtægterne i den nævnte Periode ogsaa viste en Stigning, der ganske vist ikke var saa stor, men dog beløb sig til 15 Mill. Kr. Men det, at Indtægterne stige og stige stærkt, er jo noget ret normalt i et Land, der er i god Udvikling, og ligesom denne i Nutiden i det hele gaar hurtigt for sig, saaledes bliver ogsaa Indtægternes Stigning efterhaanden større. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at trods dette have vi endda ikke kunnet undvære Statslaan. Det er ganske rigtigt, men vi vide alle, at der i de sidste 10 Aar have været overordentlig mange store Udgifter, som paatrængte sig, og som man ikke kunde afvise, og som heller ikke dette høje Ting har ytret nogen Tendens til at afvise. Og desuden vil jeg erindre om, at der i de sidste Aar fra Administrationens Side er udfoldet en Bestræbelse, som, jeg antager, at dette høje Ting er enigt med mig om, er rosværdig, for at Budgettet kan komme til at stemme med de virkelige Udgifter. Jeg skal blot nævne nogle ganske enkelte Punkter i saa Henseende. Tidligere lod man det kgl. Teaters Budget balancere, uagtet der var et aarligt Underskud paa omkring ved 200,000 Kr.; nu fører man dette Underskud op paa Finansloven med ca. 180,000 Kr. Med Hensyn til Krigsministeriets Budget er der sket noget lignende, idet man der har opført en forøget Udgift af 650,000 Kr., en Udgift, som alle have vidst vilde falde, men som man ifølge en stiltiende Overenskomst ikke tidligere har opført, idet man har ladet det gamle Beløb blive staaende paa en Række Konti, skønt de ikke kunde slaa til. Det samme gælder endelig med Hensyn til Rigsdagen, som stod opført med et Minimum; ogsaa her er man kommen ind paa at opføre den virkelige Udgift, hvilket betyder en Forøgelse paa Udgiftssiden af 450,000 Kr. Jeg nævner disse Eksempler for at vise, at Udgifterne

paa Finanslovene nødvendigvis have maattet stige i de senere Aar.

Den ærede Ordfører omtalte, at der i 1901 blev optaget et Statslaan paa 30 Mill. Kr. Den ærede Ordfører kunde have tilføjet, at der allerede i 1898, og saa vidt jeg husker i 1900, blev optaget to smaa Statslaan paa vistnok 12 Mill. Kr. hver, saa at der altsaa kun var to Aar mellem Laanene. Det er rigtigt nok, at der 1901 blev optaget et Statslaan paa 30 Mill. Kr., men det var ganske nødvendigt, thi Forholdet var den Gang det, at der ikke var de fornødne Midler til at holde Statsstyrelsen gaaende med, idet der manglede en Kassebeholdning. Det er nu 4½ Aar siden, at dette Statslaan blev optaget, og det glæder mig at kunne udtale i Dag, at der ikke er nogen nær Udsigt til, at vi paa ny skulle recurrere til et saadant.

I øvrigt skal jeg kun udtale mig om den Sag, som er berørt i Betænkningen, angaaende de Meddelelser af almindelig Karakter, man ønsker fra Overskyldraadet. Jeg skal navnlig i Anledning af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrups) Udtalelser sige, at naar jeg hører det ærede Medlem henvende sig til mig med sine Klager over Overskyldraadet, har jeg den samme Følelse, som jeg kan tænke, min Kollega Justitsministeren vilde have, hvis et af de ærede Medlemmer i dette Ting indbød ham til en Drøftelse af Højesteretsdommene og forlangte af ham, at han skulde gøre noget for at forandre Højesterets Opfattelse af en eller anden Sag. Thi Forholdet er jo ganske simpelt dette, at det, der er sket ved Ejendomsstykløven, er, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om den enkelte Ejendoms Værdiansættelse har indsat en Højesteret, hvis Domme ere inappellable. Retter pleje at afsige Domme angaaende enkelte konkrete Tilfælde, og undertiden forsyne de dem med Motiver, som dog ikke altid ere lige klare og ikke altid ere vejledende med Hensyn til de almindelige Synspunkter, der ligge til Grund for dem. Overskyldraadet afsiger ogsaa sine Domme i de enkelte Tilfælde, det er Overskyldraadets Opgave, og det er sikkert ikke dets Opgave at give almindelig Vejledning. Derimod kan jeg ikke have noget principielt imod, at Overskyldraadet offentliggør sine Afgørelser i særlige vigtige Tilfælde, og jeg kan ogsaa godt tænke mig, at disse kunne være vejledende baade for den enkelte Skatteyder og navnlig for Vurderingsformændene og Vurderingsmændene. Men naar der baade fra den ærede